

Telegraful Roman.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției "Telegrafului Român", str. Măcelarilor Nr. 45. Serisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douări 24 fil., — de treiuri 30 fil., rândul cu litere garmond.

Vechea noastră Mitropolie.

Sibiu, 16 Februarie n.

In sfârșit s'a făcut lumină deplină în chestia mult controversată a vechei Mitropolii gr.-ort.-române din Alba-Iulia, și adevărul a eșit la iveau în toată splendoarea sa. Adeca lumină s'a făcut pe seama celor ce din adins nu voiau să vadă lumina, și adevărul s'a arătat acum acelora, cari cu mare aparat științific și cu un zel vrednic de o cauză mai bună au căutat să-l întunceze și să-l ascundă, spre marea bucurie a dușmanilor noștri.

Cetitorii ziarului nostru își vor mai aduce aminte de luptele grele, purtate în coloanele foii acesteia în contra novei teorii istorice, care stabili-se, că vechia Mitropolie gr.-ort.-română din Alba-Iulia, în care credeam noi, considerând actuala Mitropolie din Sibiu numai ca o continuare a Mitropoliei vechi, ca o reînființare a Mitropoliei de mai nainte, n'a existat de loc, și că numai dela Mihai Viteazul încocace a fost așezat în Alba-Iulia un Episcop gr.-ort. român, care putea să fie și Mitropolit.

Zadarnice au fost toate provocările noastre la documentele vechi, cunoscute, cari vorbesc despre Mitropolia gr.-ort.-română din Alba-Iulia, cum e: Diploma regelui Matia, dată la anul 1479, prin care la rugarea Mitropolitului Ioanichie din Bălgard, vin scuți pentru toate vremile toți preoții români din Maramurăș de plătirea taxelor de orice natură, ordinare și extraordinare, plătite până aci regelui, și apoi diploma regelui Vladislav, din anul 1494, prin care se recunosc și se întăresc drepturile mănăstirii sfântului Arhangel Mihail din Maramurăș, al cărei egumen, instituit prin o scrisoare a patriarhului Antoniu din Constantinopol, dată la 1391, era Ilarie,

cărui regele îi poruncește, ca atât el, cât și urmașii sei, se fie cu supunere și ascultare față de *Arhiepiscopul din Transilvania*, — căci reprezentanți nouei teorii istorice n'au dat nici o atențune acestor documente, n'au pus nici un preț pe ele, din contră, le-au respins, ca neautentice, ca netrebnice, iar pe cei ce credeau în slova lor iau declarat simplu de ignoranți, de hăbăuci, de proști, cari cred în niște *născociri*, lipsite de orice temeu istoric.

Și eată, că acum se adeverește, că n'au fost «*născociri*» părerile vechilor istoriografi români, cari au stabilit existența vechei Mitropolii gr.-ort. române în Alba-Iulia, n'au fost ignoranți cei ce au ținut cu sfîntenie la ele, ci greșită a fost tocmai teoria cea nouă, introdusă în istoriografia română, că n'ar fi existat Mitropolia de Alba-Iulia, pentru că ea *de fapt a existat*. Lucrul acesta îl constată «*Cultura Creștină*» din Blaj, care ocupându-se în numărul din urmă cu chestia aceasta spune, că afirmarea, cum că Mihai Viteazul ar fi așezat în Bălgard pe cel dintâi vladică românesc, *nu e exactă*, și că neexactitatea afirmației o dovedește *mai presus de orice îndoială* știrea păstrată de celebrul diplomat ieuzit Antoniu Possevino, în importanta sa lucrare «*Transilvania*». Se spun apoi următoarele în «*Cultura Creștină*»:

.. «Possevino vizitează la începutul anului 1583, la îndemnul și rugămintea regelui Ștefan Bathori, Ardealul. Din Cracovia a trecut la Bârtfa, apoi peste Ecseid, Sătmár, Șimleu, Cluj, Aiud la Alba-Iulia, unde a fost primit cu deosebită pompă și căldură din partea principelui. De aci merge la Sibiu, pe care l'a vizitat cu ochiu scrutator, cum zice editorul său, și peste câteva zile să reîntors iarăși la Alba-Iulia. După o petrecere de 47

de zile în Ardeal, unde a desvoltat o activitate uriașă, a mers în Cracovia, pentru a raporta lui Ștefan Bathori despre rezultatul vizitației. La începutul anului următor Possevino termină excelenta descriere istorico-geografică a Ardealului. În carte II, cap 9 al lucrării sale, vorbind despre *starea biserică a Românilor ardeleni* ne spune, că aceștia au un arhieereu, care *reșidează în Alba-Iulia, ca mitropolit. (Hanno costovo uno (vescovo) il quale fa rezidenza in Alba-Giulia, come metropolita)*».

O greșală de informație din partea lui Possevino este exclusă. Dânsul s'a ocupat îndată după sosirea la Alba-Iulia (4 Martie 1583) cu gândul de-a scrie un «comentariu» despre Ardeal²⁾ și astfel s'a nizuit să-și adune datele cele mai exacte. Si apoi este doar vorba despre rezidența unui arhieereu, care se află în același oraș, unde a petrecut și dânsul mai multe zile. Astfel față de combinațiile problematice ale istoricilor, ... informația contemporană și limpede alui Possevino neștește să admitem, că în Alba-Iulia au rezidat vladici români și înainte de Mihai Viteazul, și deci aceasta n'a întemeiat episcopia Bălgadului, ci a făcut «dintru a se temelie» și a înălțat biserică și mănăstirea, care a servit de-aici înainte de rezidență vla-dicească» ..

Va să zică Blajul, de unde ne-au fost adresate cele mai alese epite și cele mai frumoase grațiosități, din cauza, că credeam în «*născocile*» celor din trecut și cutesam chiar să le apără, pleacă acum steagul și recunoaște, că dreptatea a fost pe partea noastră, recunoaște, că a existat vechia Mi-

¹⁾ Fontes rerum Transilvanicarum. Tom III. Antonii Possevini S. I. Transilvania (1-84) edit. Dr. Andreas Veress. Budapest 1913 p. 64.

²⁾ Vezi scrisoarea din 6 Martie 1583, adresată cardinalului Ptolomeo Galli, în Fontes rerum Transylvanicarum I, 261.

FOIȘOARĂ.

Literatură pentru tinerime.

(Urmare).

In povestea „Tovărășul de drum” cu o adevărată artă și arătată iubirea de părinti, dreptate, bărbăția și compătimirea etc. mai cu seamă în paralea dintâi. Nu de mai puțină însemnatate este și feliul cum e răsplătită binefacerea în partea a două a povestirii.

Instructivă mai și povestea „Cufărul sburător”, unde să arată un fiu risipitor și ușurat, și la urmă răsplata pentru acestea, că șiunge un vântură tară. Povestea „Ingerul” asemenea este o enareare cu conținut moralizator, unde se spune cum din copiii cei buni devin ingeri în cer și servesc lui Dumnezeu.

Din punct de vedere moral luate, povestirile acestea, mai puțină însemnatate au „Soldatul de cositor”, „Păstorita și hornerul” și „Ole Luk Oie”, având un conținut prea de tot naiv și cu un înțeles ascuns și greu de priceput.

Forma în care ni se prezintă acestea povestiri, e căt se poate mai placută. Precum am mai amintit — dar mai văros aci la căteva — conținutul lor e naiv și co-

pilaresc, dar cu toate acestea scrise cu așa măestrie, încât nu te plăcăști cetindu-le, fiind variate și fantastice de tot. Unde mai puță și traducerea e facută căt să poate de bine, cu excepția unei cătorva termini, cari ar fi cam greu de priceput.

Înălță privetele valoarea educativă a acestor povestiri, nu pot să nu amintesc faptul, că păoa să cand o povestire oare-care e în stare — dușă ce am cedit-o — să desvoalte oarecare interes în căitor ne-smintit că aceea trebre să fie educativă. Povestirile din broșura aceasta sunt fără deosebire educative, pentru că desvoală, unele în măsură mai mică, altele în măsură mai mare, interese din cari urmează sentimentele, vointă și se formează caracterul religios moral, lătașcoalelor noastre, — deci nici decum nu vor putea rămâne să nu facă parte din bibliotecile școlare.

c) Având în vedere că toate aceste povestiri sunt scrise pentru tineretul unui popor cu mult mai înaintat în cultură, cum d. e. și poporul nostru, nu sunt deci peste tot potrivite pentru elevii din cursul de toate zilele și repetiție, fiind cam grele de priceput, iar pentru adulți sunt spuse prea copilărește; potrivite sunt însă pentru copii dela gimnaziile străine și românești, ca unii ce vederi mai largi, cunoștințe mai vaste, și anume pentru cei de etatea dela 12—15 ani, și mai văros pentru copii dela orașe cari din familie primesc o creștere mai

leasă și cresc într-un mediu și traiu în multe privințe deosebit de traiul simplu dela țară.

5. „Margaritare Povestiri”, de H. C. Andersen, Ilustrate de V. Pedersen. Trad. de Ruxanda Vlăhuță. București.

a) Cuprinsul cărții e următorul: În prefată cu titlul „Din viața lui Andersen” e descrisă viața sbuciumată a scriitorului Andersen din copilarie, până când ajunge celebru și cu nume european, așa întocmai precum a povestit-o Andersen lui X. Marmier, autorul prefeței, și care e plină de învățături. Cartea mai cuprinde 15 povești și anume:

Povestea I. „Negrinuța”. Cuprinsul vezi în raportul de față la povestea VI în titlul „Ptolomeu” din carte „Grădina raiului”.

Povestea a II-a „Fetiță și chibriturile”. În ajunul anului nou o fetiță îmbrăcată slab și aproape desculță — care umblase prin oraș cu chibrite de vândut — să oprește lângă un zid, nu cutesă să merge acasă de frica tatălui său, fiindcă mergea fără bani, — nu vânduse chibritele, — deci rămâne lângă zid și tot aprinde la chibrite. Dimineața au găsit fetiță moartă, — înghesă.

Povestea a III-a „Cei unsprezece copii”. Un împărat avea 11 feciori și o fată. El se căsători cu doja oară cu o femeie rea, care urea copii. Împăratulăsa cu niște

vraciuri schimbă pe cei 11 feciori în cocori, cari sboară, iar pe fetiță o alungă dela casă. Fetiță se întâlnește cu frații săi la marginile unui lac mare, și ei după apusul soarelui se schimbă în ființe omenești. Frații schimbădă la răsăritul soarelui în cocori o trec peste apă într-un pat să- se desvoalte tradiția despre valoarea bunurilor spirituale în aceeași măsură ca la alte popoare, cărora providența le-a hărăzit o soarte mai bună. Noi n'am avut parte nici de clasa nobililor, care favorizată de organizarea medievală a statului, avea posibilitatea de a se lumina și a-i lumina și pe cei din întunericul cel mai din afară. Nobilimea sau aristocrațimea

¹⁾ Cuvânt de deschidere, jinut la conferința invățătorilor gr.-ort. români din cercul X (Cluj-Unguraș).

b) Cuprinsul cărții e următorul: În prefată cu titlul „Din viața lui Andersen” e descrisă viața sbuciumată a scriitorului Andersen din copilarie, până când ajunge celebru și cu nume european, așa întocmai precum a povestit-o Andersen lui X. Marmier, autorul prefeței, și care e plină de învățături. Cartea mai cuprinde 15 povești și anume:

Povestea a IV-a „Ingerul”. Cuprinsul vezi raportul de față, la povestirea a XIII din carte „Grădina raiului”.

Povestea a V-a „Tovărășul de drum”. Vezi cuprinsul la povestea XV din carte „Grădina raiului”.

Povestea a VI-a „Ioul”. Vezi cuprinsul la povestea IX cu titlul „Firul de înțelegere”. Vezi cuprinsul la povestea a V-a cu titlul „Ole-Luk-Oie” din carte „Grădina raiului”.

Povestea a VII-a „Mug Ene”. Vezi cuprinsul, la povestea a V-a cu titlul „Ole-Luk-Oie” din carte „Grădina raiului”. Povestea a VIII-a „Prințesa și bobul de măzăre”. Un prinț voia să se însoare, umbăse mult, însă nu și găsise o adevărată prințesă. Într-o seară pe o vreme grea

este factorul cel mai puțin rezistent din punct de vedere național, îndată ce condițiile de viață s-ar perpetua într-o formă nefavorabilă privilegiilor, de cari nu se desparte bucuros. Ea se absoarbe de alte națiuni, la cari privilegiile sunt mai bine asigurate. Nobilimea română a fost cu totul absorbită de popoarele conlocuitoare.

O clasă a cărturărimii, așa cum există azi, încă n'am avut. Numai rareori se ieva în cutare mănăstire căte un călugăr îscusit în ale științei duhovnicești, încolo preoții doar că știau sloveni prin cărțile bisericești și nu se aflau nici decum într'o stare, care se deștepe în credințioși râvna de a ajunge și ei la binele de care se bucurau preoții, în schimbul meșteșugului scrișului și al cetății.

De când am început a ne consolida în organizmul nostru bisericesc — grație principiilor mai liberale cari au pătruns în cercurile conducătoare dela Maria Terezia și dela Iosif al II-lea încoace — s-au făcut niște încercări modeste de a conduce pe credințioșii noștri spre începuturile unei cultivări sistematice prin școală, așa cum se practica aceasta la alte popoare. Lipsa de mijloace materiale și lipsa de înțelegere pentru folosul învățătorii, au făcut însă ca școlile să rămână pe un stadiu de primitivitate înduoșătoare. S-au făcut ce-i drept cu timpul oarecari ameliorări abia sensibile din propria noastră inițiativă, și treptat-treptat am fi ajuns fără îndoială la o stare destul de mulțamitoare. Ar fi trebuit însă un timp mai lung de desvoltare lentă conform principiului evoluției naturale fără salturi. În procesul acesta de evoluție mai tardivă intervine însă un factor, care îi accelerează mersul. Statul, care timp îndelungat și-a validitate numai atribuite puterii și dreptății, lăsând în grija bisericei instrucția cetățenilor, a înțeleles că interesele sale le va putea realiza mai bine, dacă între problemele de preocupare principală va însira și chestiunea instrucției publice. Statul în felul acesta a primit atributul nou de societate cu menire culturală. Era și firesc, că în schimb multelor datințe ce s-au impus cetățenilor față de stat în timpul mai nou, și acesta să-i recompenzeze prin grija ce li-o poartă în privința culturală și în consecință naturală în privința bunăstării materiale. Statul dispune în cazuri de nevoie și de mijloace coercitive și poate să-și înfăptuiască planurile sale în măsură mai eficace decât biserica cu duhul blândeței, de care e condusă. Firește, prudența aduce cu sine, de a nu provoca susceptibilitatea bisericilor prin răpirea dreptului lor istoric de a provedea instrucținea, de aceea statul a recunoscut dreptul corporațiunilor,

Întră în palat o prințesă. Ca să se convingă, că intru adevăr este prințesă, bătrâna împărăteasă i-a asternut patul și pe asternut a pus un bob de mazere, pe el a pus saltele și perine multe, totuși dimineața întrebă fiind că cum a durmit? a răspuns că a sămăt o împinsătură sub ea. Deci adevărata prințesă fiind, prințul o ia de soție.

Povestea a IX-a „Privighetoarea”. Un împărat al Chinei avea o grădină de toată frumusețea. În grădină lângă marginea mării într'un cuib trăia o privighetoare. Auzind împăratul cum cântă de frumos, o cheamă la palat, și acolo pe toți curtenii îi pune în mirare cu cântecele ei. Cineva îi trimite împăratului o privighetoare măiestrită, de cântă întocmai ca o privighetoare. Privighetoarea naturală căzând din grădina împăratului sboară în pădure, când nu peste mult cea măestră nu mai poate cănta, stricându-se mașinaria din ea. Împăratul e pe patul de moarte. Privighetoarea naturală spore la fereastră și cu cântecele ei alungă moartea, iar împăratul se face sănătos.

Povestea a X-a „Povestea unei mame”. Cuprinsul vezi la „Istoria unei mame”, din carte „Povesti alese”.

Povestea XI-a „Leda sburătoare”. Cuprinsul a se vedea la povestea VIII cu titlul „Cufărul sburător” din carte „Grădina raiului”.

(Va urma)

ba chiar și al indivizilor de a susținea școli, însă pentru evitarea ori căruia conflict, statul fixează anumite condiții, cari dacă se accepteză, vine chiar în ajutorul școlilor.

Se înțelege, că condițiile acestea trebuie să fie ținute între marginile echității, și nici decum să nu zădărnicășcă scopul principal al școlii de a promova adeca cultura intelectuală și cea morală a viitorilor cetățeni.

Interesul față de școală a fost stimulat prin amestecul hotărâtor al statului mai nainte cu ocazia promulgării legii fundamentale pentru instrucția publică, cunoscută ca art. de lege XXXVIII din 1868. Adevarat, că și mai nainte s-au făcut legi privitoare la organizarea școlilor, însă ele au fost parte de durată efemeră, parte nici nu s-au executat, de aceea le trec cu vederea.

In art. XXXVIII din 1868 se enumă principiile libertății și obligativității învățământului elementar; se dispune ca elevilor să li se împărtășască cunoștințele în limba lor maternă (§ 58) că limba maghiară este a se introduce ca studiu obligator în școlile superioare s. a. (§ 64).

Dispozițiunile legii referitoare la obligativitatea învățământului și la propunerea limbii maghiare nu s-au putut efectua întocmai, căci cercetarea școlii din partea tuturor cetățenilor a rămas în multe ținuturi până în ziua de azi un pium desiderium; iară ce privește propunerea limbii maghiare, s'a aplicat legea cu extremă indulgență din cauza lipsei de învățători cari să poseadă această limbă.

După 11 ani a fost de lipsă să se înnoiască dispoziția legii din 1868 cu privire la propunerea limbii maghiare, și anume de astădată extinzându-se și asupra școalelor elementare. In § 4 al art. de lege XVIII din 1879 se zice că: «limba maghiară se pune între studiile obligate în toate școlile publice poporale». S'a prevăzut însă, că nici de astădată nu se va putea executa legea pretutindenea, de aceea însuși corporațiunile legislative s-au simțit îndemnate a adăoga că: «până când nu vor fi la îndemnăță învățători destui și apti pentru propunerea limbii maghiare, dispoziția de mai sus a acestei legi se va pune în practică numai gradat, și anume în următorul mod: limba maghiară se va propune în toate școlile elementare, a căror limbă de propunere nu e cea maghiară, dar au învățător în stare să o propună... iar în acele școale poporale elementare, la cari nu sunt aplicăți asemenea învățători, limba maghiară are a se propune îndatăce va fi aplicat și acolo învățător apt de a o propune».

Și legea aceasta s'a putut aplica numai în parte și în măsură redusă, deoarece pe lângă salarele de tot minimale și nesistemizate ale învățătorilor confesiunilor mai sărace, în multe părți n'au putut fi angajați învățători apti de a propune și limba maghiară, și cei cari o propuneau n'au putut să obțină rezultate remarcabile.

Pentru a delătura aceste neajunsuri, prin art. XXVII din 1907 s'a ridicat în mod considerabil salarele învățătoriști; și prin § 19 al acestui art. de lege din urmă s'a fixat și un minimum în ce privește rezultatul ce este a se obține prin propunerea limbii maghiare în școalele nemaghiare.

Textul §-ului sună în română: «În școalele poporale cu limbă de propunere nemaghiară, ori beneficiază de ajutor de stat, ori nu, limba maghiară este a se propune în toate despărțimintele după un plan de învățământ și într'un număr de ore înainte stabilit de ministrul de culte și instrucțione publică în conțegere cu autoritatea confesională, în așa măsură, ca un elev cu limba maternă nemaghiară, după terminarea anului al IV-lea de școală să-și poată exprima

la înțeles gândirile în limba maghiară atât cu graiul, cât și în scris».

Când s'a votat această lege, toată suflarea românească a fost cuprinsă de presimțirea unui mare rău pentru școalele noastre; și acum după ce s'a pus în practică, suntem în stare a ne pronunța asupra întrebării, întrucât temerile de acum 6 ani au fost intemeiate.

Legea aceasta ne-a surprins mai întâi cu urcarea mare a salarelor învățătoriști, pentru învățătorilor noștri li s'a fixat minimul de salar, pe care învățătorii comunali îl aveau deja din 1868 abia în 1893. Cu mare greu în cele mai multe parohii s'a asigurat salarul acesta; unele însă au fost nevoie a a recurge la ajutorul statului, care în schimb pretindea un spor din ce în ce mai mare în predarea limbii maghiare. Când în 1907 salarul s'a ridicat la o mie coroane, au mai rămas numai puține parohii, cari au putut suporta aceasta dare culturală, iar restul covârșitor, întrucât nu avea edificii școlare corespunzătoare, s'a opusit chiar până peste puteri, investind sume enorme de bani câștigate cu grea sudore, pentru a putea recurge la stat după întregirea salarelor învățătoriști.

Statul în felul acesta a fost angajat cu sume mai mari la susținerea școalelor confesionale și aflat de cunoscincios a pretinde că educația să se facă în spirit patriotic, iară limba maghiară să se propună în măsură mai sus amintită. Stabilirea criteriilor educației patriotică și a rezultatelor cel puțin satisfăcătoare în propunerea limbii maghiare, s'a lăsat în aprecierea domnilor inspectori școlari regești, față de cari învățătorii confesionali au ajuns în dependență aproape absolută. Urmarea a fost că învățătorii au început să vadă în inspectorii niște persoane foarte periculoase, dela al căror bun plac atârnă întreaga lor existență. Au început deci cu tot adinsul a produce măcar aparență unui rezultat satisfăcător din limba maghiară, și deoarece afirmarea firească a naționalității sale, în care s'a născut și a crescut fără vina sa, în unele cazuri era bănuță sau chiar timbrată de ne-patriotică, au început a se pune iarăși pe terenul simulării unei aparențe mai puțin suspecte și din punct de vedere național.

Situată învățătorului în urma legii școlare din 1907 este foarte precară. Căci dacă de frica inspecției din partea statului s'a simțit necesitat a dresa pe copii cu multă jertfă de vreme — de regulă mai mult de 13 ore pe săptămână — și cu multă osteneală să înțeleagă cam pe dinafără un anumit număr de întrebări din materia prescrisă în planul de învățământ, la cari să urmeze răspunsul cu precizie mechanică, lăsând la o parte convingerile sale didactice mai bune cu cari, în timp scurt, nu se poate produce aparență sporului «satisfăcător», în consecvență firească a început să neglige studiile propuse în românește, menite a servi ca materii educative în înțelesul adevărat al cuvântului, nesocotindu-și aici iarăși convingerea mai bună despre menirea sa de educator al tineretului și mai ajugând pe deasupra în cercetare disciplinară din partea forurilor confesionale susținătoare de școală.

Am greșit dacă am presupune că consistorul și organele sale subalterne ar pretinde dela învățători ceva ce ar fi împotriva legilor, căci în acest caz s'ar afla în raport de nesubordinare față de legi sancționate.

E curios însă, că atât domnii inspectori regești căt și organele consistorului ajung a validiza pretenziuni contracicătoare, provocându-se și unii și altii la același text al legii, așa cum fac b. o. și diferențele secte creștine, cari toate cred a-și putea dovedi corectitatea punctului lor de vedere din

textul Sf. Scripturi. Diferințele provin dela interpretarea felură; și spre a se evita astfel de erori, forul legislativ e dator a da împreună cu legea și interpretarea ei autentică. Voiu ilustră această afirmație cu niște exemple foarte cunoscute de altfel. Punctul 1 din § 20 al legii școlare din 1907 se interpretează de către unii domni inspectori regești așa ca și cum legea ar pretinde ca în școlile noastre pe lângă limba maghiară să se propună exclusiv ungurește: Aritmetică, Geografie, Istoria și Constituția patriei. În lege se zice: (Noua lege școlară pag. 21). Cumăci aici nu se pretinde aceea ce susțin unii, a arătat în suși autorul legii, căci la discutarea proiectului de lege ivindu-se neînțelegeri în jurul acestei chestiuni ministrul a răspuns: Én nem tartanám etc. (Interpretarea legilor școlare de Dr. Al. Crăiniceanu pag. 7) după Országgyűlési értesítő din 12 April 1907. Această interpretare o întărește fósul ministru Apponyi și cu altă ocazie (Interpretarea legilor școlare pag. 8—9). Országgyűlési értesítő din 23 Aprilie 1907.

Si în jurul manualelor subsistă divergență de interpretare (Zahariás Iános, Interpretarea legilor școlare pag. 11) Országgyűlési értesítő din 23 Aprilie 1907.

Dacă legea s-ar aplica pe baza unei interpretări corecte, multe din neajunsurile învățătorilor confesionali s'ar putea înălțura.

Rămâne însă totuși minimul prețins de lege cu privire la cunoașterea limbii maghiare.

Ne întrebăm: este cu putință a realiza această pretenziune într'o școală cu limba de propunere nemaghiară?

Pe baza experienței ce am căștiat, cutesz a trage la îndoială putința de-a satisface această pretenziune.

Inainte de toate formează o pie-decă neînlăturabilă în această privință stadiul de desvoltare sufletească al copiilor.

In momentul când încep a certa școală, ei posedă în o măsură oarecare limba lor maternă, în care pot să-și exprime cugetările și sentimentele într'o formă foarte îndepărtată încă dela stadiul perfecțiunii. Haosul sufleteșc în care trăiesc copiii în cei dintâi ani, și-l limpezesc treptat, cu deosebire cu ajutorul limbii. Multimea cea nenumărată de senzații și percepții începe a se cristaliza prin procesul așocierii mehanice și a asimilației cu timpul mai conștiente, împreunându-se prin asemănare în formă de reprezentări generale, cari se fixează prin un cuvânt barecare. Cuvintele rostite de copii, întrucât peste tot au un substrat sufleteșc real și nu sunt simple sunete neînțelese, mere flatus vocis, cum se zice latinește, sunt expresiunile sau semnele acestor reprezentări generale. Ele încă nu sunt noțiuni cu pretenție de valabilitate logică, ci numai niște generalizări pripiate făcute pe baza unei observări superficiale a lucrurilor. Adeseori te miri ce asemănare aproximativă îl îndeamnă pe copil a numi un obiect sau un fenomen oarecare cu un cuvânt format pe baza observării unei alte grupe de fenomene și obiecte. Prin un singur cuvânt copiii exprimă o multime de lucruri, pe cari noi cei maturi le distingem foarte bine. Copiii, cu deosebire cei de pe sate, abia în școală încep a-și clarifica și specializa înțelesul cuvintelor, căci părinții lor nu au nici capabilitatea și nici timpul de a se ocupa cu ei în această direcție. Învățământul intuitiv și exercițiile de vorbire, cari după principiile didactice sunt ocupăția de căpetenie în primii doi ani de școală, au să conducă la acest scop, ca să pozează copiii măcar un mănușchi de cuvinte împreunate cu un înțeles mai limpezit.

Procesul acesta de formare a limbii materne reclamă din partea copiilor

tor o încordare considerabilă și se petrece în decursul întregului timp de scoală și apoi în decursul vieții.

Iată însă, că în loc să fie sprijiniți în această lucrare prin actuala organizare a școalelor elementare, ei încă din primul an de scoală sunt siliti să fixează memoria și să exprime prin graiu și prin semne grafice intuițiunile și reprezentările și în limba ungurească. Rezultatul e că copiii nu progresă în cunoașterea limbii materne, cu ajutorul căreia au fost început a se orienta în lumea aceasta, în loc să-și limpeziască reprezentările și cu timpul să le prefacă în noțiuni, ceea ce este scopul principal învățământului, începând cu tot mai mult. (Va urma.)

Colectă pentru rezidirea seminarului.

Continuăm cu publicarea colecțelor deschise în arhidieceză pentru adunarea de oferte benevoile pe seama seminarului « Andreian » din Sibiu, supus reedificării.

Colectă preoțime din tractul *Cetatea-de-peatră*, intrată la consistoriu și dat următoriul rezultat:

	Cor.
1. Andrei Ludu, protopop, Lăpușul-unguresc	210-
2. Ioan Hermar, paroh, Rogoz	100-
3. Alexandru Perhaș, paroh, Libotin	100-
4. Ioan Ciocăș, par., Cărbunar	100-
5. George Purdeu, paroh, Cărpiniș	100-
6. Gavril Nodis, paroh, Costeni	100-
7. Aug. Cupșa, paroh, Cupșeni	100-
8. Alexandru Ciocăș, paroh, Făurești	100-
9. Petru Vaida, paroh, Ineu	100-
10. Nicolae Geamar, paroh, Rohia	100-
11. Mihail Georgiu, paroh, Stoiceni	100-
12. Stefan Micles, paroh, Surducopălnic	100--
13. Stefan Danciu, paroh, Trestia	100-
14. Constantin Miev, paroh, Vîmare	100-
15. Ioan Roman, paroh, Vîmici II	100-
16. Ioan Perhaș, paroh, Dobric	100-
17. Stefan Dragoș, paroh, Fântănești-mare	100-
18. Alexandru Herman, capelan Rogaș	100-
19. Gavril Bogdan, învățător, Fântănești-mare	40-

Din tractul Branului a mai contribuit ulterior: Ilariu Plotogea, paroh, Tohanul nou, 100 cor.

Revistă politică.

Austro-Ungaria.

Diefa ungării. Marti și Mercuri, săptămâna trecută, datea a votat ce i s-a cerut, fără multă discuție (opoziția lipsia de la sedințe), apoi a luat vacanță până mâine, Marti, când se incepe discuția asupra proiectului de lege despre arondarea cercurilor electorale. În două-trei zile va fi votată și legea aceasta, pentru că opoziția se va prezenta la sedințe, când va fi pusă la ordinea zilei, și o va critica din punctul ei de vedere, totuși nu îl va împedeca ori trăgăna votarea, pentru că se poate deveni că mai curând legea să fie săcăzită, fiindcă numai atunci intră în vigoare și noua lege electorală, și opoziția dorește mult, ca proximale alegeri pentru diefa să se facă pe baza novei legi electorale.

Împăcarea. Mâine se întrunește comitetul executiv al partidului național român din Budapesta, pentru să spune ultimul cuvânt în chestia pactării cu guvernul. Sperăm, că hotărârea pe care o va lua comitetul, va sta în consonanță cu interesele mari ale neamului nostru. După cele străbătute în publicitate, probabil, că hotărârea comitetului va fi de natură negativă, după ce tratativele însoțite nu au dus încă la nici un rezultat. Ceea ce însă nu înseamnă, că tratativele nu vor putea fi reluate mai târziu, poate după ce se va mai liniști opinia publică maghiară, alarmată acum prea tare din partea opoziției, care nu mai are altă armă, cu care se luptă în contra contelui

Tisza, decât tradarea de patrie, se va săptămâna prin pactarea cu România. Si poate, că e și mai bine, că se amâna lucrul, căci doară o chestie atât de șoseană nu se poate rezolva și regula la rupțul capului. Oricare ar fi deci hotărârea de mâne a comitetului, noi sperăm n-am pierdut-o și nu o perdem, că totuși se va ajunge la o înțelegere între guvern și fruntașii români, mai curând, ori mai târziu.

România.

Logodna principesei Elisabeta. Din București se anunță următoarele, ca date din istoric autorizat: Moștenitorul de tron al Greciei, Prințul George, care a plecat deja acasă la Atenea, cu ocazia unei vizite facute la curtea regală română a cerut în mod oficial mâna principesei Elisabeta, fiica principelui Ferdinand, moștenitorul de tron al României. Cererea a fost aprobată. Anunțarea oficială a logodnei se va face în această lună, în luna Aprilie, când vor sosi la București și părinții mirelui, Regele și Regina Greciei. Atunci se va serba logodna și se va anunța data căsătoriei.

Străinătate.

Schimbare de guvern în Rusia. Tânărul Nicolae a primit demisia ministrului-președinte Kokovzov, și a numit în locul său președintele consiliului de ministri pe Goremykin. Demisionatul de mult nu mai avea încredere cercurilor conducătoare din Rusia, pentru prea mare să conciliantă față de Germania. Iar noul premier rusesc e cunoscut ca cel mai devotat reprezentant al politicei naționale rusești, ceea ce dovedește, că în Rusia a ajuns iarăși deasupra curentul naționalist în politică cea mare. O telegramă din Petersburg anunță, că e pe cale și demisia ministrului de externe rusesc, Sasonov, din motivul, că noui ministru-prezident al Rusiei nu aprobă politica balcanică a lui Sasonov. De ce? A fost poate prea puțin — rusăscă?

Domnitorul Albaniei. Prințul de Wied, domnitorul Albaniei, a fost la Roma, pentru a se prezenta curții regale italiene, și Vineri a sosit și la Viena, în scopul de a se prezenta și Monarhului nostru, în calitate de domnitor al nouilor stat balcanici, Albania. Ioi apoi a plecat de acasă, din Albania, deputat unea trimisă la principalele de Wied, pentru a-i oferi tronul Albaniei. Prințul va primi deputația în Neuweil, și numai deacă va pleca cu ea spre noua sa patrie, unde e așteptat cu mare dor din partea populației. Deputația e condusă de Essad pasa, fostul guvernator al Albaniei, și până bine de curând contrar mare al principelui de Wied, și propagator al ideii, că la tronul Albaniei trebuie să fie chemat un Turc ca domnitor, fiindcă populația acestui nou stat e în cea mai mare parte musulmană.

Chestia insulelor. Reprezentanții puterilor mari europene au predat guvernelor din Atena și Constantinopol căte o notă colectivă, în care se cuprind hotărârea puterilor mari cu privire la insulele ocupate de Greci. Cele săse mari puteri din Europa au decis, ca toate insulele se ramână în proprietatea Greciei, afară de trei care au se să fie predate Turciei. Guvernul grecesc e mulțumit cu rezolvarea chestiei în interesul acesta, nu e mulțumit însă guvernul turcesc, fiindcă între cele trei insule lăsate Turciei, nu se află și Chios, și Mîtilene, insulele dela care Turcia nu vrea să renunțe cu nici un preț. Din cauza aceasta dispoziția e foarte răsboinică în Constantinopol, iar trupele turcești se trimit mereu spre aceste insule, pentru a le lăsa cu puterea la momentul potrivit.

Alianța balcanică. Venind din Petersburg, unde au stat vreme mai lungă, s-au oprit în București pe cîteva zile, domnii Pasic și Venizelos, miniștri și președinti din Serbia și Grecia, de unde apoi au plecat zilele trecute spre casă. Un zîr mare vineză cred că, că scopul acestei vizite la București a fost, de a îndepărta pe România să intre în o nouăalianță balcanică, până la Rusia și pusă la cale în Petersburg. S'a ajuns la rezultatul, că între România, Serbia și Grecia s'a stabilit o anumită comunitate de interes, pentru a căror apărare e necesară o alianță de defensivă pentru eventualitatea, când Turcia ori Bulgaria s'ar găndi la începerea răsboiului. Mai ales s'a accentuat, că dacă Turcia ar fi se atace Grecia pentru insulele luate în posesiune, România ar avea să facă declarație categorică, cum că în fața acestei conturbări a pacii și a desconsiderării hotărârilor puterilor mari, România nu poate rămâne impasibilă. Scurt, a fost vorba la București despre modalitatea menținerii pacii și a respectării contractului de pace, legat la București. Dar să fim bine înțeleși, a fost numai vorba, iar contract formal nu s'a legat.

NOUTĂȚI.

Predică. În cursul sfintei liturgii de eri, Esclena Sa Înaltpreasfințitul Domn Arhiepiscop și Mitropolit al nostru Ioan Mețianu a rostit o frumoasă predică în catedrală, dând în ea prețioase învățături tinerimei dela diferitele școale din Sibiu, întrunită în număr mare în catedrală și îndemnând-o să-și pună învățătura căstigată în școală pe temeliile tari ale credinței, singura putere, care învinge toate greutățile, la indivizi și la popoare.

Asențările. Ministrul de hovizei a închiriat toate municipiile din țară, că asențările care trebuie să se înțeapă la 1 Martie r. au fost amânată pe timp nedeterminat. Motivul e acela, că în ceeală parte a monarhie, în Austria, nefuncționând parlamentul, contingentul de recruti încă nu a putut fi votat pentru anul acesta.

Cursurile Asociației. Domnul Dr. Ioan Ursu, profesor universitar în Iași, a vorbit el d. a. la orele 5 în saa muzeului „Asociației“ despre „Istoria României“ a unei principale din România. Conferința a fost ascultată cu încordată atenție din partea publicului sibiian, iar distinsul conferențiar i s-au făcut ovăzuri.

Carte franceză despre slovacii. Pentru apărarea naționalităților s'a format în Paris, cum se stie, o societate sub numele *Union des Nationalités*, care tinde să promoveze revista numită *Les Annales des Nationalités*. Ultimul patru număr ale revistei parisiene cuprind articole privitoare la istoria și raporturile culturale, economice și politice slovacești. Se zugrăvesc în culori frumoase toate insușirile prețioase ale acestui hnic popor din Ungaria.

Reglele bulgară în America. Ferdinand regele Bulgariei a declarat unei comisii americane sosite din San Francisco la Sofia, că dacă vor permite imprejurările, are să viziteze America în primăvara anului curent. O știe semi-oficioasă din capitala bulgară spune, că regele va călători în April, și că va fi însoțit de mai mulți neguitori de frunte și mari industriști din țară.

Expediție austro-ungară la pol. Se anunță din Graz, că exploratorul Dr. Felix König a compus planul unei expediții austro-ungare la polul de sud. Planul este aprobat de Academia de științe și de Societatea geografică din Viena. Expediția are la dispozitie până acum 370 de mii coroane, din care Academia vieneză de științe a dat 50 de mii. Plecarea se face în vara anului viitor dela Triest spre Buenos-Aires la Georgia de sud. Doctorul König a sosit cu de mult din Norvegia, unde a avut convorbiri cu Nansen, Amundsen și Nordenkjold despre felul cum are să echipeze expediția plănuitură. Se va da o atenție deosebită călătoriilor cu sănătate, trasă de căni din Grönland. Expediția are să fie însoțită de un ofițer al marinei noastre militare. Ofițerul va fi căpitanul vasului de călătorie spre polul sudic.

Alfonso cătră economi. Se serie din Madrid, că regele Alfonso a publicat o lucrare intinsă, în care dă sfaturi economilor spanioli, cum să-și valoriseze mai bine pământurile. Cartea, a cărei tipărire a costat pe rege 25 mii de franci, se distribuează gratuit tuturor interesanților.

Legiușa străină franceză. În Germania se poartă o aprigă luptă pe hârtie împotriva legiușii străine din Africa franceză. Presa parisiană caută să dovedească lumii, că străile din această legiușă nu sunt atât de negre, pe că le descriu ziarele nemțești. În Matin a apărut scrierea primarului german fugt dela Insterburg, cu numele Frömel, care își exprimă multumirea că mai depindează cu tratamentul legiușii străine și declară că nu dorește alt ceva mai bun, decât viață militară în Algir și în Sahara nordică. Într-un număr mai nou tot ziarul Matin publică epistola unui colonel pensionat din Austria, cu numele Benedict. Scrierea poartă data St. Peter langă Graz 28 Decembrie 1913 și este adresată majorului din regimentul 1 al legiușii străine la Sidi-Bel-Abbes. Colonelul austriac scrie majorului francez, că fiul său Bruno Benedict dorește să se angajeze earăși în legiușa străină pe altă cinci ani. Se mai spune în scrisore, că fiul colonelului se simte foarte mulțumit și fericit în serviciul din Africa, și din cauza aceasta colonelul aprobă într-o hotărâre fiului său Bruno.

† George Gila, paroh gr.-ort. rom. în Bacău, membru ordinări al Asociației pentru literatura română și cultura poporului român, membru și asesor al scaunului protopresbiteral, membru în direcția institutului de credit „Decebal“ din Deva, invățător penz. etc. a decedat în 10 Februarie r. la orele 7 seara, în etate de 61 ani, în 19-lea an al preoției și al 36-lea an al fericitei sale căsătorii. Rămăștele pământești i s-au aşezat spre odihnă eternă Joi în 30 Ianuarie (12 Februarie) a. c. la orele 2 d. a. în cimitirul gr.-ort. rom. din Deva. Fișă și țarina ușoară și memoria binecuvântată!

Mărirea puterii armate. La regele suedeș, cum se vestește din Stockholm, s'a prezentat Miercuri 2600 studenți cu profesori lor, și au cerut sporirea puterii armate a Suediei. Regele a promis, că va lucea în înțelesul dorinței exprimate de studenți și profesori.

D-peșe cu telegrafia fără fir. Societatea berlineză pentru telegrafia fără fir sărmă a mijlocit Miercuri noaptea un schimb de radio-telegrame între zilele mari ale Berlinului și ale Newyorkului.

La fondul Aurel Vlaicu pentru ajutorarea tinerilor meseriași, doritori de înmulțirea cunoștințelor în străinătate, au mai dăruit: Pomiliu Morușea, paroh (Seica mare) și soția sa Mărioara n. Bălan, 50 bani; Ilie Bej, paroh (Apoldul inf.) și soția sa Paraschiva n. Comșa 1 cor.; Romul Z. Popp, paroh (Garbova), Vincentiu Gramă, paroh (Răușor) și Negoe, spiritual la semin. Nifon (București), căte 50 bani; Emil Petruț, măsar, soția sa Iuliana și copiii lor Constanta și Eugen, 1 cor.; R. Platoș, paroh (Turnișor), 20 bani; Iosif Andrice, tnv. (Zâm), soția sa Elsiveta și copiii lor Eugenia, Pomiliu, Viorel, Aurelia și Aurora, 1 cor.; Ion Dan, par. (Șard-Târnave) și soția sa Ioana, 40 bani; Ioan Jurca, paroh (Colun) soția sa Enea și copiii lor Cornelia și Octavian, 1 cor.; Ioan Alexandru, paroh (Ilimbav), 20 bani; Constantin Medrea, paroh (Lăslău rom.) și soția sa Mărioara n. Florea, 1 cor. Starea fondului cor. 312-37. Pentru prinos aduce calde mulțumite, în numele „Reuniunii sodalilor români din Sibiu“: Victor Tordășanu, președinte.

Concert în Turda. Corul bisericesc gr. or. rom. din Turda aranjează Duminecă în 22 Februarie 1914 st. r. a. c. concert poporul în sala școalei gr.-or.-rom. de acolo. Începutul la 8 ore scara prec. Suprasolurile marinimoase se primește cu mulțumită și sunt să se transmit pe adresa d'ui Iosif Urcan, arhivarul corului în Turda. Chitarea va urma pe cale ziaristică.

Petrecere în Cluj. Clubul sportiv din Cluj invită la petrecerea ce o va da în ziua de 28 Februarie 1914 st. n., orele 9 în toate salele din partea hotelului „Newyork“. Petrecerea se dă în beneficiul clubului. Toletă simplă, și port românesc la dansatoare. Cele mai frumoase costume se vor premia. La miezul noptii Table-d'hôte: 3 coroane de persoană. Tango și Two-step. Taraf de dansatori excepționali. Intrarea: 4 cor. de persoană, 10 cor. de familie. Adresa cassierului: Strada Szentegyház Nr. 6. II. Informații de tot felul se pot lua dela d' Romeo Dan, str. Dák Ferencz Nr. 44. De locuințe se va îngrăji: d' Tarquinii Prișeu, strada Káráy 18. Bi-ete de Tab-e-d'hôte se găsește la d' Eugen Roșescu, str. Kossuth Lajos 26 (Vatra). Cluj, 6 Februarie st. n. 1914. Comitetul clubului.

Teatru.

(x) **Risipitorul,** feerie cu cântece, o piesă cam lungă, dar cu bune intenții, compusă de scriitorul austriac Ferdinand Raimund, s'a reprezentat alături seara sămbătă în beneficiul actorului Asper, unul din comicii teatrului.

Atât feeria, care de mult nu se jucașă, că și d' As

Nr. 74/1914 protopresb. (380) 3-3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III Selnita, din protopresbiteratul „Cetatea-de-peatră“ se publică concurs repetitiv cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Venitele sunt cele cuprinse în coala B. pentru congruă.

Reflectanții să și înainteze rugările concursuale înzestrăte cu documentele recerute subsemnatului oficiu protopresbiteral în termenul deschis și după prealabilă incuviințare să se prezinte în parohie spre a căntă, cuvânta, resp. a celebra.

Lăpușul-unguresc, la 17 Ianuarie 1914.

Oficial protopresbiteral gr.-or. român al tractului „Cetatea-de-peatră“ în conțelegeră cu comitetul parchial.

Andrei Ludu
protohop.

Pescariul cu stiuca cea mare în spate este semnul Emulsunii Scott adevărate și numai aceasta este făcută după ieteia Emulsiunii lui Scott.

După ce însă sunt multe imitații mai mult sau mai puțin reușite, a căror pachetare seamănă cu Emulsiunea Scott cea adevărată, la cumpărare să fiți cu băgare de seamă la marca pescarului și să expedați în apol toate imitațiunile.

Prețul unei sticle originale este 2 cor. 50 fil. Trimită în marce postale 50 fil. la Scott et Bowne, Viena VII cu provocare la acest ziar și primiți printul' o apotecă o stică de probă.

b) (275-38-

Un tinăr român

căsătorit în etate de 27 ani, care posede să scrie și să cită afară de limba română, maghiară perfect și germană mai puțin, cunoscut într-o cătă și în contabilitate, dorește să ocupe un post de concepist, scriitor sau contabil la orice branșă.

Ofertele pe lângă comunicarea salarului, precum și a condițiilor sub care s-ar putea decide să ocupe postul să se adreseze la Administrația acestui ziar.

Casele

din strada Rannicher Nr. 27, cu o mare grădină și cu loc de zidit către strada Herbert, precum și din strada Rosenganger Nr. 5 cu grădină sunt de vânzare.

Pentru informații mai deaproape la proprietarul

Iuliu Belohlawek
Sibiu.

ASPIRIN.

Tabletele de Aspirin

sunt la dureri de cap, măsele, reumatism, influență etc. ca alinătoare de dureri recunoscute. În foarte multe cazuri se imitează prin o marfă fără valoare. Ca să primiți veritabilele tablete de ASPIRIN, cereți apărării tablete de ASPIRIN, „BAYER“. Un tab.

(3) (807, 5 20)

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană, Sibiu:

Pocăiții.

Studiu pentru combaterea sectei pocăiților
de Dr. Sebastian Stancz.

Prețul: 4 cor. + porto 20 fil.

La Librăria arhidiecezană, Sibiu, se află de vânzare:

Orfanii Neamului

Roman naționalist
de N. Rădulescu-Niger.

Prețul: 4 cor. + 20 fil. porto.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Regulament

pentru examenul de calificării în școală arhidiceză la instituțiile pedagogice confesionale ale Mitropoliei gr.-or. române din Ungaria și Transilvania.

Prețul 40 fil. + porto 5 fil.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidicezană în Sibiu:

Frumoasa din Nor

și alte povești.

de E. Hodos.

Prețul 2-50 cor. + porto 20 bani.

La Librăria arhidicezană, Sibiu, se află de vânzare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, coloare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceiaș și în dos, foile aurite, cu copci, în o frumoasă cutie de păstrat **150 cor.**

Aceiaș legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copci, în o frumoasă cutie de păstrat **135 cor.**

Aceiaș legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce, foile aurite, cu copci, în o frumoasă cutie de păstrat **100 cor.**

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți imprimate evangeliștii și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copci, cu cutie de păstrat **85 cor.**

Evangelia legată în piele roșie, cu cadru aurit și la mijloc cu o cruce împimată, foile colorate galben, cu copci **25 cor.**

ICOANE SFINTE

pictură de mână în oleu, pe pânză, în orișicare mărime, pe lângă prețurile cele mai moderate ofere:

Librăria Tipografiei arhidicezane

Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 45

I.

- Adormirea Maicei Domnului
- Bunavestire
- Nașterea Domnului Iisus Christos
- Fuga la Egipt
- Iisus în biserică de 12 ani
- La nuntă din Cana
- Iisus pe mare
- Invierea lui Lazar
- Schimbarea la față
- Răstignirea lui Iisus Christos
- Punerea în mormânt
- Invierea Domnului
- Înălțarea — Florile
- Tăerea împrejur
- Nașterea Maicei Domnului
- Pogorârea Duhului sfânt
- Nașterea sfântului Ioan Botezătoru
- Grigorie, Vasilie și Ioan
- Adormirea sfintei Ane
- Aflarea capului sf. Ioan Botezătoru

II.

- Iisus pe Cruce
- Înălțarea sfintei cruci
- Ilie prorocul în carul de foc
- Tăerea capului sfântului Ioan
- P. Grigorie teologul
- Sf. Vasilie

IV.

- Arhanghelul Mihail
- " Gavril "
- Apostol ori-care
- Domnul Christos
- Iisus în muntele Mălinilor
- Sfântul Dumitru
- Sfântul George
- Ilie Prorocul
- Ioan în pustie
- Sfântul Nicolae
- " Simeon "
- " Andrei "
- Evangelistul Ioan
- " Luca "
- " Marcu "
- Mateiu
- Prorocul Zaharia
- Apostolul Iacob
- " Filip "

	Grupa I.					Grupa II.					Grupa III.					și Icoane din Grupa IV.					
	Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					
	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	
foarte fine Cor.	39-20	44-80	58-80	81-20	106-40	35—	40-60	51-80	70—	89-60	30-80	37-80	46-20	61-60	78-40	28—	34-60	42—	56—	70—	cor. foarte fine.
fine . . .	26-60	29-40	46-20	56—	72-50	23-10	27-30	40-60	49—	65-80	20-30	23-80	35—	43-40	60-20	18-20	21—	30-80	39-20	56—	fine.
simple . . .	14—	16-10	18-20	26-50	36-40	12-60	14—	16-10	23-80	32-20	11-20	11-90	14—	21-70	29-40	9-80	10-50	11-90	9-60	26-60	simple.

Prețurile indicate în şema de sus sunt a se înțelege numai la icoane pictate pe pânză și fără cadre (rame). La dorință se pictează însă și pe lemn, tincuhea și aluminiu.

Deasemenea și cu angajamentul pentru **prapor** din orișice fel de materii și de orișice coloare pe lângă condițiile cele mai favorabile